

РЕШЕНИЕ

№ 4951

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 22.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **7916** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 33, ал. 2 и ал. 3 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ).

С решение № 1528/31.03.2011 г., постановено по адм. д. № 7916/2010 г. на Административен съд София град е отменено решение № 1128/19.10.2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, с което е установено, че за периода 01.01.2009 г. – 08.10.2010 г. П. К. П. е реализирал конфликт на интереси и е нарушил разпоредбата на чл. 8 от ЗПРКИ. С решение № 12841/11.10.2011 г., постановено по адм.д. № 7190/2011 г. Върховният административен съд е отменил решение № 1528 от 31.03.2011 г., постановено по адм.д. № 7916/2010 г. на Административен съд София град, отхвърлил е жалбата на П. К. П. против решение № 1128 от 19.10.2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите (с посоченото решение административният орган е приел, че през периода 01.01.2009 г. – 08.10.2010 г. П. К. П. в качеството му на директор на Държавно ловно стопанство „Д.“ е реализирал конфликт на интереси, като е нарушил чл. 8 от ЗПУКИ). Върховният административен съд е върнал делото на Административен съд София град за ново разглеждане и произнасяне по прилагане на мерките по чл. 33, ал. 2 и ал. 3 от ЗПУКИ.

При така установените факти производството пред настоящата инстанция се определя като такова по чл. 33, ал. 2 и ал. 3 от ЗПУКИ.

Съгласно чл. 33, ал. 3 от ЗПУКИ, ако бъде установено, че в резултат на конфликт на интереси лице, заемащо публична длъжност, или свързано с него лице е получило

материална облага, нейната равностойност се присъжда в полза на държавата, освен ако не подлежи на отнемане на друго основание.

От събраните по делото доказателства не се установява в резултат на конфликта на интереси П. К. П. или пък свързано с него лице да е получило материална облага, за да може нейната равностойност да се присъди в полза на държавата. При проведното съдебно заседание на 17.10.2012 г. процесуалният представител на ответника по спора е направил искане делото да се реши при наличните събрани доказателства. От процесуалния представител на ответника не са направени никакви доказателствени искания с цел събиране на доказателства за евентуално получена от лицето или пък от свързано с него лице материална облага. От събраните в хода на съдебното производство доказателства не се установява лицето или пък свързано с него лице да е получило материална облага. Съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Предвид дадените указания на ответника по спора и неговото процесуално поведение, свързано с направеното изявление в съдебно заседание от 17.10.2012 г. делото да се реши при наличните доказателства, настоящата съдебна инстанция е изпълнила принципа на служебното начало в административния процес.

Следователно, при липсата на доказателства за това не са налице предпоставките за приложимостта на чл. 33, ал. 3 от ЗПУКИ.

Следва да се изследва обстоятелството дали са налице предпоставките за приложимостта на чл. 33, ал. 2 от ЗПУКИ.

Съгласно чл. 33, ал. 2 от ЗПУКИ възнаграждението, получено от правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси за периода, през който конфликтът на интереси е бил укрит, се отнема в полза на държавата или общината.

Съгласно решението за установяване на конфликт на интереси, което е потвърдено от Върховния административен съд, за периода 01.01.2009 г. – 08.10.2010 г. П. К. П. е реализирал конфликт на интереси в качеството си на директор на Държавното ловно стопанство „Д.“. В тази връзка при наличието на установения конфликт на интереси предполага отнемане на възнаграждението, получено от лицето от правоотношението, породило конфликт на интереси в полза на държавата. От събраните по делото доказателства се установява, че за периода, за който е реализиран конфликта на интереси П. К. П. е директор на Държавното ловно стопанство „Д.“. Правоотношението му с държавното ловно стопанство е възникнало от договор за управление № КУ-181/07.05.2008 г., сключен между него и председателя на Държавната агенция по горите. Съгласно чл. 2 от договора същият е за срок до 13.02.2011 г., съгласно чл. 3, ал. 1 от договора размерът на възнаграждението на директора се определя при условията и по реда, определен в инструкцията за образуване на средствата за работна заплата в държавните ловни стопанства за съответната година. До приемането на инструкцията за образуване на средствата за работна заплата в държавните ловни стопанства директорът получава възнаграждение, определено съгласно инструкцията за образуване на средствата за работна заплата в държавните дивечовъдни станции за 2008 г. Съгласно чл. 3, ал. 2 от договора при промяна на действащата нормативна уредба по ал. 1 възнаграждението на директора подлежи на актуализация.

Анализът на нормата на чл. 33, ал. 2 от ЗПУКИ предполага несъмнено наличието на безспорни обстоятелства за установяване на точния размер на възнаграждението на лицето за периода, за който административният орган е установил конфликта на

интереси, а именно за процесния период, това е периода 01.01.2009 г. – 08.10.2010 г. Предвид обстоятелството, че в посочения договор, от който е възникнало правоотношението на П. К. П. не се съдържат данни за размера на неговото възнаграждение за процесния период, то с определение № 3565/31.07.2012 г. съдът е указал на ответника по спора – изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите да представи доказателства във връзка с размера на възнаграждението, получено от правоотношението, породило конфликта на интереси за периода, през който е бил реализиран конфликта на интереси, а именно за периода – 01.01.2009 г. – 08.10.2010 г., като указания в тази насока са дадени и на Югозападното държавно предприятие. В тази връзка като доказателства по спора са представени 2 броя служебни бележки с посочен размер на възнаграждението, получавано от П. К. П. в качеството му на директор на Държавно ловно стопанство „Д.“, [населено място] за периода 01.01.2009 г. – 08.10.2010 г. в общ размер на 19 795, 39 лв. Това е и размерът на възнаграждението, получено от правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси за периода, през който конфликтът на интереси е бил укрит и който размер съобразно чл. 33, ал. 2 от ЗПУКИ следва да бъде отнет в полза на държавата или общината. Съгласно [чл. 33, ал. 2 от ЗПРКИ](#) (Доп. - ДВ, бр. 26 от 2009 г., в сила от 31.03.2009 г.), възнаграждението, получено от правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси за периода, през който конфликтът на интереси е бил укрит, се отнема в полза на държавата или общината. В настоящият случай, тъй като се установява конфликт на интереси по отношение на П. К. П. в качеството и на лице, заемащо публична длъжност – директор на Държавно ловно стопанство „Д.“, като през периода от 01.01.2009 г. до 08.10.2010 г. е сключил (подписал лично) 109 броя договори за продажба на дървесина и 12 броя договори за добив на дървесина между Държавно ловно стопанство „Д.“ и [фирма] (брат на съпругата му и свързани лица по смисъла на § 1, т. 1 от ЗПРКИ) следва да бъде отнето в полза на държавата възнаграждението, което същият е получил от правоотношението си като директор на Държавно ловно стопанство „Д.“. За да мотивира това си решение, съдът съобразява обстоятелството, че П. К. П. е директор на Държавно ловно стопанство „Д.“, доколкото съгласно § 9, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за горите от датата на вписването в търговския регистър държавните предприятия по приложение № 1 са правоприемници на активите и пасивите, както и на архива на съответните държавни ловни стопанства по приложение № 2, т. 1 - 25 от [Закона за лова и опазване на дивечта](#), както и на съществуващите към деня на влизане в сила на закона държавни горски стопанства (в посоченото приложение под № 17 е държавното ловно стопанство „Д.“), поради което възнаграждението следва да се отнеме в полза на държавата, а не на общината.

Като съобрази направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК

РЕШИ

ОТНЕМА в полза на държавата сумата от 19 795, 39 лв. (деветнадесет хиляди седемстотин деветдесет и пет лева и 39 стотинки), получена от П. К. П. като получено възнаграждение като директор на Държавно ловно стопанство „Д.“ през периода от 01.01.2009г. до 08.10.2010 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от

съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: